Από το Συναξάρι - Ο όσιος Φίνταν της Τάγμον

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Οκτωβρίου, 2017

21 Οκτωβρίου

Γιος Ιρλανδού βάρδου, ο όσιος Φίνταν εγκατέλειψε τη φύλαξη των κοπαδιών του πατέρα του για να πάει να διδαχθεί γράμματα και την Αγία Γραφή κοντά σ' έναν ερημίτη ιερέα· κατά τη διάρκεια της απουσίας του δύο λύκοι φύλαγαν ήμεροι τα κοπάδια.

Πήγε κατόπιν στη Μονή του Μπάγκορ για να γίνει υποτακτικός του αγίου Κόμγκαλλ [10 Μαΐου], ο οποίος του ενέπνευσε με ακρίβεια τις αρχές του ασκητικού βίου. Στη συνέχεια πήγε να προσκυνήσει στη νήσο Αϊόνα, όπου ο άγιος Κολόμβας [9 Ιουν.], που μόλις τότε εκοιμήθη, είχε προφητεύσει ότι ο νεαρός που θα παρουσιαζόταν δεν είχε κληθεί για να εγκαταβιώσει στη μονή αλλά για να γίνει ποιμένας ψυχών.

Ο Φίνταν εγκαταβίωσε για κάποιο διάστημα σε ένα νησάκι, τον ενοχλούσε όμως ο θόρυβος των πολεμιστών και γι' αυτό συνέχισε την περιοδεία του εμπιστευόμενος τη θεία Πρόνοια. Θεράπευσε το άρρωστο κοπάδι ενός πλουσίου κτηνοτρόφου, ο οποίος από ευγνωμοσύνη του προσέφερε ένα κομμάτι γης όπου έκτισε την Μονή του Τάγμον (Τεχμούννου). Εκεί έλαμψε ο Φίνταν με τα θαύματά του: ανέστησε μια από τις αδελφές του που πέθανε την ώρα που ερχόταν να τον επισκεφθεί, ανέστησε έναν άλλο νεκρό που του τον παρουσίασαν ως κοιμώμενο για να ξεγελάσουν την ταπεινοφροσύνη του. Όταν εκοιμήθη ο άγιος Κόμγκαλλ, οι μοναχοί της Μονής του Μπάγκορ του πρότειναν να τον διαδεχθεί. Ο Φίνταν αρνήθηκε και τρεις άγγελοι τον οδήγησαν ξανά στη μονή του.

Σύντομα στη Μονή του Τάγμον εγκαταβίωναν περισσότεροι από πενήντα μοναχοί, οι οποίοι τρέφονταν μόνο με ψωμί και νερό ανακατεμένο με λίγο γάλα. Ζούσαν αρμονικά και η μόνη τους φροντίδα ήταν να διάγουν θεάρεστο βίο, αφού ο όσιος Φίνταν μεριμνούσε για τα πάντα. Με τα θαύματά του προστάτευσε επίσης τον πρίγκηπα Ντίμμα και τον λύτρωσε από τους εχθρούς του.

Μετά από προειδοποίηση που είχε από άγγελο Κυρίου, ο όσιος Φίνταν βασανίσθηκε επί εικοσιτέσσερα χρόνια από λέπρα. Υπέμενε αγόγγυστα τη δοκιμασία, δεν έξυνε ποτέ τα έλκη του και δεν λουζόταν παρά μόνο τη Μεγάλη Πέμπτη. Η αρρώστια ωστόσο δεν τον εμπόδισε να συνεχίσει τις ποιμαντικές του δραστηριότητες. Έλαβε μέρος σε μία σύνοδο, κατά τη διάρκεια της οποίας υπεραμύνθηκε των αρχαίων κελτικών παραδόσεων εναντίον όσων επεδίωκαν να εισαγάγουν τα ρωμαϊκά ήθη.

Είχε το χάρισμα να προλέγει με βεβαιότητα την ημέρα της εκδημίας των υποτακτικών του και να γνωρίζει τους κρύφιους λογισμούς τους και μπορούσε έτσι να επιβάλλει στους αμαρτωλούς την απαραίτητη θεραπεία πριν καν εκείνοι εξομολογηθούν τα σφάλματά τους. Ό,τι έλεγε, το έλεγε εν ονόματι του Θεού και όλες οι πράξεις του είχαν κάτι το θαυματουργικό.

Όταν έφθασε η ώρα να αναπαυθεί, ο άγιος Φίνταν μάζεψε γύρω του τους μαθητές του και τους ευλόγησε. Μια ολόκληρη στρατιά από δαίμονες προσπάθησε τότε να του επιτεθεί, ο όσιος όμως έστρεψε το βλέμμα προς τον ουρανό και οι δαίμονες έντρομοι υποχώρησαν, ενώ πλήθος αγγέλων ήλθε για να τον υποδεχθεί στις αυλές του Κυρίου (635).

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Οκτώβριος, Εκδόσεις Ίνδικτος)

(Πηγή: koinoniaorthodoxias.org)